

הנורה אור השלם **קיא:**

1. מדבר באפל יחלף
מקטב ישוד צהרים;
תהלים צא ו

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) נכאורה צ"ל ארבעה.
(ב) וג"י הערוך דפירא
וע"י רשכ"ס ב"ב מח:
ד"ה תלי לפסין, (ג) שכת
קי. וע"ש פרש"י ב"ב קי:
וע"ש רשכ"ס, (ד) חולין
קה, (ה) בנרשכ"ס חלו,
(ו) בנרמח ס, (ז) ב"ב ט,
(ח) בנרמח ס, (ט) ב"ב ט.

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גם' טולט דערנאך א"ד אף
טולט דארנאך כלל' כו'
כ"ל (יובה מיזש ת"ש
הנהיגה הגר"י ווע' י"א
במזמרה המאור): **[ב]** שם
פרטא נמטה:

לעזי רש"י

פלשטיין (פלשטיין).
 שיחוק.
 קרמיק (קרמיק).
 שית-ץ.
 שונדכזר (שונדכזר).
 חזור (איל).
 מורשיין (פלשטיין).
 שיחוק.
 שונדכזר (שונדכזר).
 חזור (איל).

מוסף רש"י

זרדא. חילן. שטמ
זרדא. שלח'ר. נלעין
(קדושין ע"ג). בר קשא.
ממונה למלך (ושב
ק"ג). זא: מושל העיר
(זבחים ב"ב ק"ט). שזורא.
פירו' זאכלן (חולין ק"ה).
איסרא דעניווא. שר
שלו (פ"ד ח"א). שר
דעניווא. נבל שמייה.
ונבל קר ל"ב ואיהו מקום
מקום (שבח מ"ב).

בינו חננאל

הני תלת מילי יהבי ערבונא
בנהורא, מאן דסריק יבש,
ומאן דשחי טיף טיף, ומאן
דסאים מסאניה. כי
רטיבתא כרעיה תלמי
לחמא, קשי לענייתא.
דאביל תחלי ולא משי ידיה
מפחד לתלתין יומין.

גלן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא
 ין בלע"ז: לרדא. כאז חני הרשא:
 רפיי"ף בלע"ז: ורדא. שונדמיי"ר:
 חני. קך הוא שמם: דבי ורדא.
 שדיס שמן: דבי איגרי. המליון

בנגות רשפי שמים: ונפקא מינה:
לכתוב קמיעא בשם אילני גנון אם
הזקן מתח ב' פרחה יתכונן לו
קמיעא בשם רוחי: למאי נפקא מינה
לגוויי. לברוח מפניה לפי שאין
לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה
ומפניה: כי אולא נפקא אדוקלא.
בשהלה אחרי נחקלה ונפלה על
עיקר האצל: האי קפעה היא ונזוח
אדוקלא. יבש הדקל: בר קשא.
שומר העיר: ה"ג סודרים דמר דומס
א"י לזרביה מרגני: בדקוטה למר לז
ידע ליה למימר ברזך. שאני ודע
לגדר על הסוד ברזך עומר יבשאל:
בנשא. קף הקדירה: והדר כבדא
בדמבא. מחבולל בתוך ד' של כוחם:
ומשפחה בטולא דחננא. חננ שמיחם
היושבו שם יבשאל את הארץ: דלא
לזרביה. שאל גדל אלה: ארבעה.

וּסְגָא כְּרִי

שגרליו לחיס ממי ההכיה: **תליל**
ביבאל. הכולה פחו חציר בתוך סל
אבד: **תלל** **לכילסית**, לקטו ופח
תבוט: **נישוורא**. מירורי: **איסרא**
דמוני. מלך הממונה לזמן
מוטוט: **נקוד שמי**. לשון נקדו
כמו מנקד חצירו לסיכ רואה
אבד פרוט **שבלם** **לזמן** **ברגל**:
איסרא דעניוסא נכל שמי. (א) **שמא**
נכנס **לצית** **שהוא** **רואה** **שאין** **טהגיס**
מנהב **נקוט** **בפת**: **לברוקסי**. **לזין**
עייס: **מספד**. ואזי **יודע** **למה**:
דמסוכר

רשב"ם

דמפני אנדרדא דריקלא. דקל קול:
רוח פלגא. מורשיץ בלעז: לרדא.
זכא מאי הרשע: אי מקטל קטיל.
עקס האילן הנרג האלס וואס
נאכער האילן האלס מת: הייז פאן
מיילי היכא דלא מנה כרעיה עילוי:
חממא טויל הוו. שהרוח רעה שורה
תחתמיה: טולא כנרא. סא אילן:
עטולא פדרא. קלף: דורא. שונגיר:
עטולא דארבא. קפיה: טולא דערבא:
עטולא אילן ערבה: נופי. ענפוי:
פילוי. עז: דבי פרחי רוח.
אזותן שדים דבי פרחי שמן רוחי
ולקמן מפרש למאי נפקא מינה:
איל ורדא שדי. שמו: דבי איגרי.
איל ורדא שדי. שמו: דבי איגרי.

האי מאן דמפני אנירדא דריקלא אחרא ליה
לדידיה רוח פלגא והאי מאן דמצלי רישיה
אגירדא דריקלא אחרא ליה רוח צרדא הא
מאן דפסעי אדריקלא אי מיקטל קטיל אי
איעקיר מעקר ומית ⁽⁶⁾ הנ"מ דלא מנח כרעיה
עליוהי אבל מנח כרעיה עילויה לית לן בה
⁽⁷⁾ לחמשה מולי היו מולא דריקלא יחידא מולא
⁽⁸⁾ צרכנא מולא דפרחא מולא וורדתא ⁽⁹⁾ איכא
דאמרי אף מולא דארבא ומולא דערבתא
כללא דמילתא כל דנפשי ענפיה קשי מוליה
וכל דקשי מיליה קשי מולי' לבר מכרו משא
אע"פ דקשי מיליה לא קשי מוליה דאמרה
לה שידא לברה פיריה נפשך מכרו משא
דהוה הוא דקטיל לאבור וקטיל לדידיה אמר

מבוללו מולי' בי פרחי רוחי דבי וזרתא שידא
נה לקמיעא דבי פרחי בריה שאין לה עינים
א חדא הוה אויל צורבא מרבנן לאפנויי לבי
וי לה כי אולא חבקיה לריקלא צווה דיקלא
שידי הא וזרתא דסמיכה למתא לא פחתא
למכתב לה קמיעא ה'הוא בר קשא דמתא
למתא עלו ביה שיתין שידי ואיסתכן אתא
דשיתין שידי היא כתב לה קמיע' לחדא שידא
משאו הכי סודריה דמר כי צורבא מרבנן
דך אתא ההוא מרבנן דירע חזרתא שיתין
תין שידי שמע דקא אמרו פנו מנייכו מהכא
מקמי טיהרא וחד מבתר טיהרא דמקמי
כי כרא דנמכא והדר ביה בחשא דבתר
ומחוי בי קרנא דעזא והדר ביה כנפאי
פפא מימיניה ורב הונא בריה דרב יהושע
מירי דרב אתי לאפיה דשמאליה אהדרא
בריה דרב יהושע לימיניה אמר ליה רב פפא
ר ליה את שעתא קיימת לך מחד בחמוז עד
אויל ספק שכיו ספק לא שכיו ומשחבתי
יא ובטולי דצפרא ופנאי דלא היו גרמירא
ר רב יוסף הני תלת מילי היב ארבונא
בש ומן דשתי טיף טיף ומן דסיים מסני
קשי לענינותא כדאמרי אינשי תלא סילתא
תלא אבל בישרא וכוורי לית לן בה אוורחיה
תא ג'נשורא בביתא קשי לענינותא בליל
מויקין עילויה איסרא דמוזני נקיד שמיה
א אפומא דחצבא קשי לענינותא מאן דשתי
'תחלי ולא משי' דיה מפחד תלתין יומין
דמסוכר

אִיזֵל רב פפא מיטניה. מלד
אזרודי הוה דלמר צפרק
הממונה (ויזא ד' ה). התהלך לימין
רבו הרי זה בור:
תליא בביתא קשי אעניותא.
מביתא קשה לרשי דפירש
בצפרק קמא דחגיגה (דף ה.) היינו
דלמרי אישי וזוי לתליא שיתא
עללאל לא שיה ופי' לתליא לקנות
פח לצורך היום שחולין בטל ואין
דרך לתלותו בטל דהא אמרין הבא
דקשי לעניותא ור"ת מפרש שס לתליא
שדחוקין אותו לפדוע מולא לזיון אבל
לקנות חבואה לאכול אינו מולא לזיון:
זוה

דב אשי חזינא לרב כהנא דפרי
דבי איגרי רישפ' למאי נפקא
למאי נפקא מינה לגזוזי לה זי
פרחי שמע דקא אתא עילויה
פקעה היא [ו] פרחא דבי ורד
משיתין שדי למאי נפקא מינה
דאיל וקאי גבי ורדתא דהוה כ
להווא מרבנן דלא ידע חרדתא
שמע דתלו חזנא בגויה וק
בדיקנא ביה במר דלא ידע
שדי הוה כתב לה קמיעא ד
קמב מרירי תרי קמבי הו
סיהרא קמב מרירי שמו ומי
סיהרא יקטב ישוד צהרים
אביי הוה שקיל ואויל ואויל
לשמאליה חזיה להווא קמב
לרב פפא לשמאליה ולרב הונ
אנא מאי שנא דלא חשש ל
שיתסר ביה ודאי שכיח מכא
בבבול' דחצבא דלא חצב גר
ועיקר בבול' דבית הכסא א
לנהורא [ו] מן דסריק רישיה
אדמייחניה כרעא תלאי בבית
תלא מזוניה ולא אמרן אלא
היא פארי בביתא קשי לע
שבתות ובללי רביעית שור
איסרא דעניותא נבל שמה
מא בצעי קשי לברוקתי דא

המאמר נגזר רשפי שמן: למיכאל קמיעא. בשם אלו כגון אם החק תחת כי פרחי יתבונן לו קמיעא בשם רוחי: למאי נפקא מינא לנאוי? לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברח מפניה: כי אולא נפקא אדקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר דאלין: הכי גרסין פקע היא וזוהו דקלא. יבש הקל: בר קשא. שטור העיר: דקא פלו ביה מינא כגוייה. דאלין: הכי גרסין מורדיו וסודר כלורא מרגנן בדקנא ליה למר ולא ידע למימר ברוך. שאינו יודע לבדך על הסודר ברוך שטור ישראל בתפארתיה: תשאא בקדרא וסודר כדא דכמא. מתגלגל כחך דל כל כותא: וסאדריה לרב הונא פסא שסמאליה: מאי שנא. כי איך חושב כי אם חוק: שטא קיימא. קי שטא חכה ויש קל מול טוב ולא חוק: ומסכחא בטולא דמלואה. חזי עשב שמיים כי יושע את הארץ לישראלים: דלא חבך גרמיא. שלא גדל אמה: ארבווא. עיורון: ושטי עיף עיף. יין המתפטר מן החצית: ארמיסא כרעיה. שגדו שרגיו למס בני הרמיא: תליי כביסא. החולה פחו בחזר כחך כל אחר: תלא סילתיה. כל ופת בחזר: פארי. מורסן: פירורין של פח: נקיד שמי. לשון נקיות לפיכך אינו רואה שיור פירורין נשלחין לידם כרגל: איפרא דעניוא נבל שמי. לשון לבלון⁽¹⁾ ושם נכנס בבית שהוא רואה שאין טובין מנהג נקיון בבת: בלעא. בקערה: לבדוקסי. כליון עינים: מפסיד. ואינו יודע למה: דמסוכר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones